

ה"ת 48195/09/23 - מדינת ישראל נגד וואל (בן פחרי) עטאללה, רביע (בן יוסף) עטאללה, מוניר (בן זיד) עטאללה 34427641

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 48195-09-23 מדינת ישראל נ' עטאללה ואח'
תיק חיצוני:

לפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. וואל (בן פחרי) עטאללה 2. רביע (בן יוסף) עטאללה 3. מוניר (בן זיד) עטאללה 34427641

החלטה

בפניי בקשה לחילוט כספים בהתאם לסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשפ"ט-1969 (להלן: "הפקודה").

במסגרת הבקשה עותרת המבקשת להורות על חילוט כספים במזומן בסך של 140,000 ₪ ועוד 1,500 דולר התפוסים במטרה במסגרת תיק פל"א 422659/22 אשר נתפסו ביום 13.09.22 בחיפוש שנערך ברכב מסוג גרנד שירוקי מס' 409-91-801 בו שהו המשיבים 1 ו-2 ואשר רשום במשרד הרישוי על שם המשיב 3. בבקשה צוין כי המשיבים 1 - 3 טוענים כי הכספים לא שייכים להם.

עוד צוין בבקשה כי במסגרת חקירותיהם של המשיבים 1 - 3, אף אחד מהם לא טען לבעלות בכספים תוך הפנייה לחלקים הרלוונטיים מחקירתם במסגרת הבקשה.

להשלמת התמונה העובדתית צוין כי כנגד המשיב מס' 1 הוגש כתב אישום בת"פ 17476-01-23 בבית המשפט המחוזי בחיפה, בין היתר, בעבירות של סחר בנשק, החזקת נשק וכן קשירת קשר לביצוע פשע (עבירות בנשק) - לפי סעיפים 144(ב), 144(א) ו-499(א)(1) לחוק העונשין. מאחר והמשיב 1 לא טען כי הכספים שייכים לו, לא התבקש חילוט כספים אלו במסגרת כתב האישום בהתאם לסעיף 39 לפקודה.

עוד צוין בבקשה כי מעת תפיסת הכספים על ידי המשטרה לא הגיע אף אחד וטען לבעלות בהם ומשכך ובחלוף 4 חודשים מעת תפיסת הכספים, הרי שבהתאם לסעיף 4 לחוק השבת אבדה, תשל"ג-1973, הרכוש עובר לבעלות

המדינה. בנסיבות אלה, סבורה המבקשת כי הגשת הבקשה כאן נעשית לצורך הזהירות בלבד.

בהחלטתי מיום 24.09.23 הוריתי למבקשת לצרף את עמדת המשיבים לבקשה. בהודעה מיום 23.10.23 הודיעה המבקשת כי ביצעה מסירה אישית של הבקשה בהתאם להחלטת ביהמ"ש האמורה למשיבים;

למשיב 1 נמסרו הבקשה והחלטה ביום 18.10.23 באמצעות שב"ס, כאשר קדם לכך ביום 28.09.23 משלוח הבקשה וההחלטה לעו"ד באסל פלאח אשר מייצג את משיב 1 בהליך המתנהל כנגדו בבית המשפט המחוזי, ואולם, בהעדר מענה מב"כ המשיב 1, נמסרו הבקשה וההחלטה באופן אישי למשיב 1.

למשיב 2 נמסרו הבקשה וההחלטה ביום 02.10.23 אך הוא סירב לחתום על קבלת המסמכים.

למשיב 3 נמסרו הבקשה וההחלטה ביום 02.10.23 באמצעות אחיו, עמיר, וזאת לבקשתו של המשיב 3.

דין והכרעה

סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 קובע כדלקמן:

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהג בו אחרת כפי שיורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו".

הוראה מה ייעשה בחפץ כוללת גם הוראה בדבר חילוטו וכאשר נטל ההוכחה לענין הבעלות על החפץ - יהיה הנטל הנוהג בהליך אזרחי. ר' יעקב קדמי על סדר הדין בפלילים, הדין בראי הפסיקה חלק ראשון בעמוד 720.

בע"פ (חיפה) 2386/02 קקון נ' מדינת ישראל (15.11.2004), נדון עניינו של המבקש אשר זוכה מהעבירות המיוחסות לו ("מחמת הספק הקל מאוד") אך בית משפט השלום מצא בכל זאת לחלט הכספים שם. בית המשפט המחוזי קבע כי ההחלטה בענין החילוט נשקלת כבהליך אזרחי ויש לפסוק בעניין זה על פי "מאזן ההסתברות".

על-פי פסיקת בית המשפט, כוללת התיבה 'שינהג בו אחרת' גם את הסמכות העקרונית להורות על חילוט התפוס - סמכות שמתאימה, בין היתר, למקרים שבהם עסקין בחפץ שנתפס וש"איש אינו מבקש להחזירו".

בבש"פ 6686/99 אליהו עובדיה נ' מדינת ישראל נקבע כי בהתאם לסעיף 34, "סמכויותיו של בית-המשפט רחבות

ביותר... הוא רשאי להורות על החזרתם (של התפוסים -ר.פ), עם או בלי תנאים, או על המשך ההחזקה בהם. נראה, כי בעיקרון מוסמך הוא להורות על חילוטם או על השמדתם. החילוט או ההשמדה הם אמצעים דרסטיים שבנסיבות המתאימות לא ניתן להימנע מהם. ניתן לתאר מצבים שבהם מדובר בחפץ שנעברה בו עבירה, נתפס על-ידי המשטרה ואיש אינו מבקש להחזירו... בסעיף 34 לא נקבעה מגבלת זמן לפנייה לבית-המשפט ולא נקבעו קריטריונים שידריכו את בית-המשפט בהפעילו את שיקול-דעתו. מובן שבהפעלת שיקול-הדעת השיפוטי על בית-המשפט לתת דעתו לכל השיקולים הרלוונטיים, בין השאר, לטיב החפץ התפוס, לסוג העבירה שיש חשד כי יעברו באותו חפץ, לנטל ההוכחה ולמידת ההוכחה הדרושה לצורך הכרעה בגורל התפוסים, לזכות הקניינית של הטוען לזכות בחפץ, לאינטרס הציבורי למנוע ביצוע עבירה בחפץ וכיוצ"ב. הרשימה איננה סגורה. בית-המשפט רשאי לקבוע תנאים בצו הניתן על-ידיו".

ור' גם **בש"פ 1488/23 אלינה וסילייב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 2.4.23) לעניין דחיית בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו שבגדרו נדחה ערר המבקשת על החלטת בית משפט השלום, אשר הורה על חילוט כספים אשר המבקשת הכחישה בעבר כל קשר אליהם.

ויודגש, אף אחד מהמשיבים כאן אינו טוען לבעלות בכספים ואף אין אחר הטוען לבעלות בהם או המבקש להשיבם אליו.

בנסיבות אלה, לאחר שבחנתי את הבקשה ובהעדר מי שטוען לזכות בכספים, אני מוצאת להיעתר לבקשה ולהורות על חילוט סכומי הכסף האמורים בבקשה לטובת אוצר המדינה.

ניתנה היום, כ"ח טבת תשפ"ד, 09 ינואר 2024, בהעדר הצדדים.